

Човешкото любопитство е пътят към познанието

„Тази цветна книга ще проветри мислите ви. В нея бушува вода и духат различни ветрове – нежен бриз от южните морета, с пясък от пустинята, леко драскащ очите, и шамански пушек от Далечния изток. Стискате четирите посоки на света в компас в ръцете си и избирате накъде да го насочите – с презрение към азбучната последователност, куфарите, скъпите хотели, и програмираното ежедневие“, пише в предговора към „Антология на миражите“ Милена Димитрова – съставител и съавтор в книгата. В нея са събрани 50 живописни пътеписа на 38 талантиливи български журналисти и пътешественици. На 27 ноември, книгата бе официално представена в Българския културен институт в Прага в присъствието на девет от съавторите и на главния редактор на издателството „Книгомания“, г-жа Наталия Петрова.

Чешката столица е първото място в чужбина (засега), където гостува „Антология на миражите“. Изданието носи логата на „Книгомания“ и „ABUJET“ (Българска асоциация на журналисти и писатели с интерес към туризма – създадена е преди повече от 65 години от колоси на писаното слово като Валери Петров, Богомилов Райнов, Богомил Нонев. Сред членовете му и почетен председател е и отишлият си преди 3 години генерален директор на БТА Максим Минчев). Солидният том от 400 страници е с примамливи и автентични цветни снимки, като стилното оформление е дело на дизайнера Тодор Манолов. Завладяващата снимка от корицата е на Мария Пепелджийска от пътуването ѝ в Сахара.

„Антология на миражите“ събира всички мечтани пътешествия в една книга. Мираж от местата, където винаги бихме искали да бъдем: прочути водопади, храмове, кули, крепости, круизи, великолепия на изкуството, пирамиди, паметници, фиорди, коралови рифове, стародавни легенди от вечните градове, тюркоазени брегове. Цял живот надали би стигнал, за да се навъртят километрите от тази книга!

Литературната вечер бе открита от г-н Володя Гоцев, директор на БКИ в Прага, който коментира книгата не само като читател, но и като пътешественик – „Прочетох пър-

Володя Гоцев и Милена Димитрова – представяне на книгата

во репортажите за местата, където съм бил, след това – където искам да отида, хареса ми как е подредена книгата“. „Антологията“ е разделена на 4 части: „Природни феномени“, „Шедьоври на човешкия гений“, „Urbi et orbi“ и „Храмове и религиозни фетиши“.

Водещ на вечерта бе Милена Димитрова, която започна своето изложение с мисълта: „Човешкото любопитство е пътят към познанието“. Г-жа Димитрова разказа как се е родила идеята за тази книга, представи присъстващите автори и като съставител, сподели, че си е доставила удоволствието нейният пътепис за Светия Граал да бъде последен. Милена открива свещения съд в една катедрала във Валенсия и решава да напише за него, докато не е

изчезнал отново, защото това е най-обожествяваният, но и най-внезапно изчезващ фетиш в християнската религия, най-мистичният символ на християнството. Смята се, че който го притежава, ще бъде безсмъртен и ще придобие Силата на словото – е, безсмъртни няма как да станем, но че г-жа Димитрова очевидно няма нужда да води битки за Свещения Граал, за да придобие тази сила, е повече от ясно.

След краткото експозе, бе дадена думата на Камелия Илиева, която бе „символичен домакин“, защото живее в Прага. Нейният репортаж, озаглавен „Седемте ключа на катедралата“, е посветен на Пражката крепост и на катедралата „Свети Вит, Вацлав и Войтех“. Г-жа Илиева разказа за обичта си към Прага,

която за нея е любов от пръв поглед – приказна и романтична; за някои от легендите, включени в нейния материал. Лора Лукова, която в момента живее и следва в чешката столица, е посветила материала си на археологическия комплекс „Теотиуакан“ – древното светилище на ацтеките и неговите основни елементи: цитаделата, двете главни пирамиди – на Слънцето и на Луната, храмът на бога владетел, Алеята на мъртвите и дворцовият комплекс. Нейният пътешис се ражда от голямата ѝ любов към Мексико и мечтата ѝ да посети тази страна. Тя разказа и за репортажа на Елица Лукова как мексиканците вярват в Девата от Гваделупа и в националната лотария. За Сирия като за музей под открито небе, за Дамаск, Палмира и Маалуля, градът, чиито жители говорят на езика на Христос – арамейския, за митарствата на героя ѝ Аджисале от нейния роман „Яловата вдовица“, увлекателно и интересно говори Бойка Асиова. Даниела Казанджиева разказа за остров Ява, за който се твърди, че не можеш да го обходиш, а всеки индонезиец вижда пред очите си поне по един вулкан. Тези вулкани много често изригват, но хората не се страхуват, приемат го за своя съдба. За Даниела пътуването е изпитване на себе си за това доколко можеш да възприемеш културата, която виждаш. Населението на остров Ява е най-бедното в Индонезия, хората много често се хранят с по една купичка ориз на ден, но са щастливи, защото тяхната философия е: „Добри мисли, добри цели, добри дела“. Наталия Бояджиева сподели, че е живяла 3 години в Китай, където е създавала много приятелства. Нейните приятелки са я водили на места, напълно непознати за туристите, но за целите на книгата е решила да разкаже за Пекин, много посещавано и съвременен мистично място. За авторката особено важни са

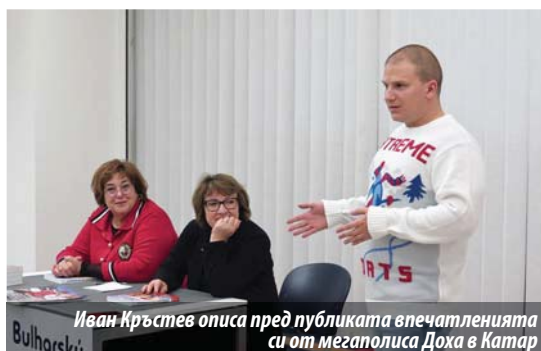
Камелия Илиева за Прага – приказна и романтична

Лора Лукова разказва за своя пътешис и любовта си към Мексико

Бойка Асиова говори увлекателно и интересно

Иван Кръстев описва пред публиката впечатленията си от мегаполиса Доха в Катар

Мария Пепелджийска – за синия град, дъжда в пустинята, палатковия лагер и жените с белите дрехи

Даниела Казанджиева разказа за остров Ява, за който се твърди, че не можеш да го обходиш

и хората на Китай – дори и съвременните китайци познават произведенията на Конфуций и намират в тях готово решение в живота си. Иван Кръстев описва пред публиката впечатленията си от мегаполиса Доха в Катар, разказа за най-големия пазар, водещ началото си от древността, за соколите, радващи се на почит сред местните и за болницата за соколи, която е посетил. „Можех да избира да разкажа за много други дестинации, които съм посетила, но странно избрах Ермитажа“, започна представянето си Мария Мира Христова. „2017 година ме отведе в Санкт Петербург, когато Ермитажът беше такъв, какъвто може да се види само веднъж в живота. Отбелязваха се 100 години от революцията, помела един свят, за да дойде друг“. Разказ за една историческа изложба, за диалога на културите, за революцията, детронира последния руски император и семейството му. „Имах възможност да бъда в Ермитажа 5 дни от сутрин до вечер, бродех из коридорите и залите, понякога напълно сама. Материалът е кратък, но оставя много отворени врати за размисъл“, завършва Мария Мира Христова. Мария Пепелджийска, автор и на снимката за корицата на книгата – ще си призна с ръка на сърцето – ме накара да се влюбя в Мароко. За синия град, дъжда в пустинята, палатковия лагер и жените с белите дрехи, празнуващи дъжда като дар от небето и дар за живот. Все Мароко ми е в мислите, ако е здраве и берекет да го видя, ама не знам..., че то от Чехия много скъпо!

Накрая, главният редактор на издателството „Книгоманя“ Наталия Петрова подчерта доброто сътрудничество с писателите и журналистите от „АВУJET“, а след приключване на официалната част, посетителите имаха възможност да си купят книгата, да поговорят с авторите и, естествено, да получат автографи от тях. ♦